

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

พี่น้องทั้งหลายสลดสังเวชไหม

เราเห็นใจพี่น้องชาวไทยเรา เวลานี้กำลังทุกข์จนขั้นแค้นทั่วประเทศไทยนะ พวกกันติดกันดินทั่วหน้ากัน คือเงินไม่ค่อยมีในบ้านในกระเป๋า ส่วนมากมักออกไปหาสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ เหมือนนั้นเหมือนนี้จะไปอย่างนั้น แล้วก็ไปติดหนี้ติดสินจมอยู่ตามนั้น ตามตึกรามบ้านช่อง ตามสถานที่โรงงานบริษัทใหญ่ ๆ หุ่เงินลงไป ๆ เงินเลยไปกองอยู่ในสิ่งก่อสร้างเสียมากต่อมาก เลยไม่เคยมีเงินในกระเป่านะ มันออกไปทางด้านวัตถุ ที่นี้คนก็จน นี่เมืองไทยเรากำลังจน แต่จนในเมืองไทยเราจนพออยู่พอกิน เพราะพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ให้สาธุกรรมเย็นก็คือ เมืองไทยเป็นเมืองอุ่ข้าวอุ่น้ำ วัตถุต่าง ๆ ที่มีเป็นลัทธิธรรมชาติในเมืองไทยเรามีทั่วไป อันนี้พออุพอไถกัน

นอกจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกันอย่างนี้เดือดร้อนมาก ตรงนี้แหละ ที่เกี่ยวข้องกันเกี่ยวกับเรื่องการปกครองให้อยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นประเทศเขตแดน คือเมืองไทยเรานี้จุดศูนย์กลางอยู่ที่ไหน ก็มีจุดศูนย์กลางตั้งเป็นรัฐบาลขึ้นมา จากนั้นก็ปลีกย่อยออกไปเป็นแยกเป็นแขนง เป็นกระทรวงต่าง ๆ แยกออกไปตามจังหวัด เรียกว่าปกครองเป็นกลุ่มเป็นก้อนไป เรียกว่าส่วนรวมของประเทศไทย จุดศูนย์กลางก็อยู่ที่รัฐบาล กระจายออกไป ที่นี้ที่จะได้รับความสงบเย็นใจหรือความเดือดร้อน ก็ต้องเกิดขึ้นจากศูนย์กลางจนได้นั้นแหละ

ถ้าศูนย์กลางนี้เป็นไปตามความมุ่งหมายของกฎหมายบ้านเมือง เกี่ยวกับการปกครองแล้ว ก็ไม่เดือดร้อนมาก แต่นั่นมันไม่เป็นไปตามจุดนั้นซิ จุดศูนย์กลางเลยกลายเป็นจุดศูนย์กลางกินศูนย์กลางกิน ศูนย์โกง ศูนย์รัดศูนย์ไถ ศูนย์เปรตศูนย์ผี ศูนย์ยักษ์ศูนย์มาร เต็มอยู่ในนั้นเสียแล้วนี่ ประชาชนไม่เดือดร้อนได้ยังไง นี่ละที่ประชาชนเดือดร้อนทุกวันนี่ ศูนย์นี้เอง แผลให้ฟังแล้วเข้าใจกันใหม่ละ ศูนย์นี้ศูนย์สำคัญมาก เวลานี้กำลังเดือดร้อนมากทีเดียว จุดศูนย์กลางหากวันเอามา อะไรที่จะเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง และเพื่อพุงหลวงตัวเอง ของพวกตัวเอง มันกว้านเข้ามาในจุดนี้ ๆ เพราะฉะนั้นถึงได้กระทบกระเทือนทั่วประเทศไทย

เรียกว่ากินไม่อิ่มพอ กินเท่าไรยิ่งติดยิ่งดิน ประชาชนชวนชวยหามาเข้าสู่ส่วนรวม มันเลยเข้าสู่ศูนย์ที่ว่านี้ ศูนย์กินศูนย์กลางกิน ศูนย์รัดศูนย์ไถไปนี้เสีย มันไม่ได้ทำตามความมุ่งหมายที่ว่า เงินจำนวนนี้เข้าสู่จุดศูนย์กลาง นำไปทำประโยชน์อะไร ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายนี้แล้วก็ชุ่มเย็น แต่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น

เราพูดจริง ๆ เราก็บวชมาได้ ๖๖ ปีแล้ว เกี่ยวกับทางการบ้านเมืองมันเกี่ยวโยงกันอยู่ อยู่ในป่าในเขาความรู้ก็ปิดไม่อยู่ หูก็มี ตาก็มี ประสานถึงกันหมด เข้าในกลางบ้านกลางเมืองเข้าได้ แม้ตัวเองจะอยู่ในป่าในเขาความรู้ก็ประสับประสานกันตลอดเวลา ก็ทนไม่ได้ที่จะไม่ทราบเรื่องราวเหล่านี้ แต่ก่อนก็ยังพอเป็นพอไปวงรัฐบาลเรา หากกินก็กินอย่างเสียบ ๆ ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนมากนัก กิน กินมาเรื่อย ๆ หนักเข้าเรื่อย ๆ นั่นแหละ เวลาหนักเข้า ๆ อย่างปัจจุบันนี้เดี๋ยวนี้จนกระทั่งจะกระเทือน ดีไม่ดีอาจได้รับกันก็ได้ระหว่างประชาชน

เขาวางรัฐบาล ๆ กับศูนย์ยักษ์ใหญ่ มันกินไม่หยุดไม่ถอย กินไม่มีคำว่ากระดากอาย กินแบบตื้อแบบดื้อ กินทุกแบบทุกฉบับ ไม่ได้ฟังเสียงประชาชน เสียงศาสนาเลย กินตลอดเวลา นี่ละเราผ่านมาถึงจุดนี้ เราไม่ได้เอาเรื่องมาอูตรินะ เราเกี่ยวกับเรื่องช่วยชาติบ้านเมืองอยู่ด้วย ด้วยความสะอาดสะอาด กับความสกปรกสุดยอด มันเข้ากันได้ยังไง ก็ต้องเอามาเทียบเคียงกันซิ เราช่วยโลกเราช่วยอย่างนี้จริง ๆ นี่ละธรรมช่วยโลกดูเอา

เราเองไม่เคยมีความระแคะระคาย ว่าเราได้สร้างความมัวหมองขึ้นจากจิตใจของเรา เพื่อระบอบสาดกระจายเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ด้วยความไม่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มี ฟังซินะ เราเชื่อขนาดนั้นเชื่อตัวเอง เพราะออกจากความเมตตาแล้ว ๆ เพราะฉะนั้นทุกสัปดาห์ทุกส่วนจึงเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ทุกด้านทุกทาง ธรรมช่วยโลกเป็น อย่างนั้น ทีนี้เวลาไปเทียบกับโลกแล้ว มันสกปรกเอาเสียจนดูไม่ได้ว่านั่นเลย เวลานี้ เอาธรรมดูซิ ธรรมคือความสะอาด กิเลสคือความสกปรก สร้างความสกปรกกับความเดือดร้อนเป็นไปตาม ๆ กัน กระจายออกไปเวลานี้ทุกหย่อมหญ้าในเมืองไทยเรา

ใครไปที่ไหนคนจนมากนะเวลานี้ มีแต่ร้านค้าเต็มไปหมด หาผู้จะเข้าไปซื้อของไม่มี ฟังซิ ตามถนนหนทางก็เหมือนกัน ตามตึกกรมบ้านช่องก็เหมือนกัน มีแต่ร้านค้า ๆ สินค้าเกลื่อนอยู่ แต่คนที่เข้าไปหาซื้อไม่มี เพราะไม่มีเงิน ความหมายก็ลงจุดนั้น จึงเดือดร้อนทั่วหน้ากันหมดเลย นี่ประชาชนเราอยู่กันอย่างนี้ละ ธรรมจับดูจะว่าไง ใครไม่บอกก็รู้ มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย แล้วยิ่งนับวันทวีรุนแรงด้วยนะเวลานี้ ก่อกรรมทำ เข็ญใส่บ้านใส่เมืองแบบไม่มียางอาย โอ๊ย เราทุเรศนะ

เพราะศาสนาไม่ได้กัดไม่ได้เหยียบใคร พุดไปตามหลักธรรมชาติ พิจารณาตามหลักธรรมชาติ เอามาพุด ผิดถูกชั่วดีพุดได้ตามหลักธรรมชาติ นี่เราก็นำหลักธรรมชาติมาพุด แล้วหูเราก็กังทั่วประเทศไทยของเรา ถ้าพุดถึงเรื่องลูกศิษย์ลูกหาในวงราชการต่าง ๆ เราอยากจะคุยเสียว่า ลูกศิษย์ลูกหาใครนะที่จะมากยิ่งขึ้นกว่าลูกศิษย์ลูกหาหลวงตาบัว มีอยู่ทุกกระทรวง ฟังซิ คนดีมี คนชั่วมี คนชั่วไม่ค่อยเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่คนดีนั้นละ

เห็นดับเห็นปอดความชั่วช้าลามกของคนชั่ว เลยเอามาแจ้งให้เราฟังนั้นซิ ฟังตลอดมา เราพูดจริง ๆ อย่างนี้ละ จึงสรุปความลงแล้วว่า สกปรกมากที่สุดคือวงราชการ ว่านี่เลย เพราะเราประมวลมาจากบรรดาลูกศิษย์ลูกหา ฟังมาเป็นเวลานานนะ ฟังจะมาเริ่มเปิด ตอนที่มึเหตุการณ์กระทบกระเทือนเกี่ยวกับเรา ซึ่งเป็นผู้นำพี่น้องชาวไทยเพื่อความสงบเรียบร้อยและความแน่นหนามั่นคงด้วย เราจึงได้เปิดออกมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ

แต่ก่อนเหมือนไม่ทราบ ลูกศิษย์ลูกหามาเล่าให้ฟัง โหย วิธีกินวิธีโง่ วิธีกลั่นแกล้งต่าง ๆ นี่เต็มอยู่ในวงราชการเลย มันไม่ได้เป็นวงราชการสะอาดสะอาด การทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองเป็นผักชีโรยหน้าประดับร้านไปอย่างนั้นนะ สิ่งที่มีมันกินมันกลืนจริง ๆ มันอย่างลึกกลับ เอาอย่างตั้งหน้าตั้งตาเสาะแสวงจริง ๆ ไม่ได้ธรรมดานะ ยกเป็นพวกเป็นคณะ แล้วสุดท้ายคณะมีแต่ความสกปรก ไปที่ไหนก็ไปที่ไหนขวางไปหมดวงราชการต่าง ๆ ผู้ดีทำงานมันก็อดมันขวางมันคับแคบตีบตันในหัวอก บางรายก็ลาออกไป ที่ไม่ได้ลา ก็ถูกกลั่นถูกแกล้ง ย้ายไปโน้นย้ายไปนี่ เอาคนพวกเปรตพวกผีของตัวเข้ามาแทน ที่กลั่นบ้านกลั่นเมืองไปเรื่อย ๆ นี่กินอย่างลึกกลับมาอย่างนี้นานนะ

นี่หลวงตาเปิดให้ฟัง หลวงตาฟังมาอย่างชัดเจนทีเดียว ลูกศิษย์ลูกหาเรา กระทรวงไหนที่ว่าไม่มีลูกศิษย์ไม่มี เพราะฉะนั้นเราจะพูดว่าลูกศิษย์ลูกหามากที่สุดก็คือ หลวงตาบวาก็ไม่น่าจะผิดไปได้เลย บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายนี้แหละ เราถึงจะอยู่ในป่าก็ตาม ความประสับประสานอย่างที่เราเห็นนี่ ใครไปเทศน์ทั่วประเทศไทยอย่างที่เรานี้เห็นใหม่ละ นี่ละมันก็เกี่ยวข้องกันอย่างนี้ ลูกศิษย์ลูกหามีอยู่ทั่วไป เขามาเล่าให้ฟังนั้นนะเป็นที่เชื่อถือได้ บอกร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เพราะเขามาเล่าให้ฟังด้วยความเคารพด้วยความเลื่อมใสในศาสนา เป็นคนดี บางรายลาออกจากงาน บางรายถูกกลั่นถูกแกล้งมา จากพวกสกปรก พวกเปรตพวกผีในวงราชการนี้แหละ มันพิลึกขนาดนั้นนะ เมืองไทยเราอยู่ได้ยังไง

ใครจึงต้องสมัครเป็นเจ้าเป็นนาย ๆ เวลานี้ก็ดูซิ กำลังเริ่มแล้วนะ มันอยู่ในถานหิวอาหาร โตดขึ้นมาขึ้นเต็มหัว ประกาศลั่นอยู่ตามเสาไฟฟ้าเวลานี้เต็มไปหมด สมัครนั้นสมัครนี้ เราเป็นคนจริง เราเชื่อมันอย่างนั้นอย่างนี้ ยกยอประชาชนเพื่อจะกินจะกลืนพวกพุงใหญ่ ๆ นี่ กำลังออกเวลานี้ หาดูเอา ไม่ต้องหาดูวิ่งรถไปตามทางก็เห็น มันติดป้ายเต็มไปหมด เป็นคนทำจริง พูดจริง กินจริงมันไม่ได้พูด สะแตกจริง ๆ มันไม่ได้พูดโกยบ้านโกยเมืองจริง ๆ คือตัวเรานี้แหละ กำลังออกมาจากถานหิวอาหารเต็มท้น ขึ้นเต็มหัว ประกาศตนเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ใครเชื่อถือได้ละขึ้นเต็มหัวอยู่นั้น มันออก

มาประกาศหาอะไร ความเลวมันยิ่งกว่าพวกนี้ มันไม่ตั้งใจจะกอบจะโกยมันจะเข้าไปหาอะไร

มันเคยกินเคยกลืนมานานแล้วจนชินเป็นนิสัยสันดานหยาบโหลนที่สุด ไม่มีกระดากอาย คือพวกนี้แหละ พวกกินบ้านกินเมืองอย่างลึกลับ ๆ ลับ ๆ เวลาที่กำลังเปิดเผยเต็มที่แล้วนะ เห็นแล้วเดี๋ยวนี้ นี่ละมันก็เกี่ยวกับนี่ละ หากินไม่พอ เข้ามาตั้งเป็นรัฐบาลขึ้นมา จะชวนช่วยหาเงินหาทองจากภายนอก เข้ามาค้าจุนอูดหนุนชาติไทยเราไม่มีแต่กอบแต่โกยไปสร้างหนี้สร้างสินจากเมืองนั้นเมืองนี้ มาโยนให้พี่น้องชาวไทยเราจับติดหนี้ติดสิน พวกนี้โกยเงินมาจากไปกู้ยืมเขามา ได้กินในเวลากู้ยืม อันนี้ก็ลูกศิษย์ลูกหามาเล่าให้ฟัง ไม่ใช่เราไปหาอู๋ตรีนะ

กู้ยืมมาแต่ละครั้ง ๆ นี่ขนาดไหน เอาอันนี้ออกไปประดับร้านสร้างนั้นสร้างนี้ ถนนหนทางอะไรก็แล้วแต่เถอะ นี่เป็นประดับร้านนะ ส่วนที่กลืนอยู่ข้างใน ๆ นั้น ไปกู้หนี้กู้สินมาแต่ละครั้ง ๆ นี่กินกลืนกันอยู่ในนั้นแหละเลย พอเงินในกระเป๋าจะแพบข้างไปกู้มาอีกแล้ว ๆ หนี้โยนให้ประชาชนเป็นผู้รับ ติดหนี้ติดสินเขาเวลานี้แบนเลยนะ เมืองไทยเรา เป็นยังไงพวกนี้เอารัดเอาเปรียบขนาดไหน พวกยักษ์พวกผีตัวใหญ่ ๆ อยู่ในวงราชการ สกปรกสุดยอดคือพวกนี้เองจะเป็นพวกไหน

นี่ละเราทราบมาจากหลักความจริง ลูกศิษย์ลูกหาทั้งนั้นนะ พวกนี้แยบยลในสิ่งเหล่านี้ทุกอย่าง เขาอยู่ในวงราชการเขารู้หมด แง้ไหนมุมใดที่มันกินมันโกงกันแบบไหน พวกนี้เอามาแฉนี้แหม จนสลดสังเวชนะเรา มันกินอย่างลึกลับ กินมาอย่างนั้นเรื่อย ๆ นะ ฟังมาบานปลายขึ้นมาเวลานี้ เวลาที่กำลังบานปลาย มันจะเหยียบหัวประชาชนทั้งชาตินี้เลยเดี๋ยวนี้ละ ตัวเป้ง ๆ มันกินด้วยกัน มันก็เข้าคบค้าสมาคมกันเป็นเจ้าอำนาจบาดรหลวงป่า ๆ ถิ่น ๆ กลืนบ้านกลืนเมือง เวลาที่กำลังจะกลืนคลังหลวง มันหาที่ไหนไม่ได้มันก็วกเข้ามาจะมากลืนคลังหลวง เอาแบบตื้อแบบด้นเสียด้วยนะ เป็นเจ้าทะเลเบียนบัญชี เจ้าอำนาจอยู่ในคลังหลวงหมดพวกเปรตพวกผีนี่

ประชาชนทั้งประเทศไม่มีอำนาจ มีแต่พวกเปรตพวกผีครองอำนาจ ยึดอำนาจเอาไว้ เพื่อจะกลืนบ้านกลืนเมือง เวลาที่ประชาชนเขามีหัวใจเขามีปากเขาก็พูดบ้างละซี เวลาที่กำลังคัดค้านต้านทานกันไม่ให้รวมบัญชี คำว่ารวมบัญชีมันเป็นคำพูดไพเราะอ่อนหวานตมตุนประชาชนต่างหากว่ารวมบัญชี ว่ารวมบัญชีมันก็เป็นกลาง ๆ รวมก็ได้ไม่รวมก็ได้ ก็ไปอย่างนั้นซิหัวใจประชาชน ไม่ได้คิดว่าความลึกลับของมันเอารวมบัญชีนี่ เป็นความประดับหน้าประดับหูคนให้สวยงามเฉย ๆ คำว่ารวมบัญชี คือมันจะโกยเอาเงินนั้นออกมา เพราะเงินนั้นอยู่ในบัญชีหนึ่งต่างหาก ยังไม่ได้ออกมาได้ มันจึงบอกว่ารวมบัญชี เอาเงินนั้นมารวมบัญชี พอคว่ำลูกมือแล้วมันโกยออกมานี้ บัญชีมีที่ร้อยก็

พันบัญชีมันไม่ได้มองนะ มันจะเอาหนี้ให้หมดดับหมดปอดของพี่น้องชาวไทย ยังเหลือแต่ร่างกระดูกเต็มบ้านเต็มเมืองเท่านั้นเอง เงินเหล่านี้ออกหมดไม่มีอะไรเหลือ

เวลานี้กำลังตั้งหน้าตั้งตาอย่างชะมัดเขม้นนะ ผู้ใหญ่เท่าไรเคยกินเคยกลืนมาด้วยกัน เป็นสายโยงอันเดียวกัน คบค้าสมาคม ผนึกกำลังต่อกันเพื่อจะกลืนเอาเงินก้อนนี้ให้ได้ นั่นฟังซินะ ตัวเป้ง ๆ ที่กินด้วยกันนั่นละ ครั้นพอคนหนึ่งจะวางตัวออกห่างเพื่อประชาชนเพื่อชาติบ้านเมือง คนหนึ่งก็มากระตุก ก็มึงกินกับกูแล้วมึงจะไปไหนนี่นะ มาทวงหนี้ทวงสินกัน มันก็ต้องหมุนไปหากันจนได้ เพราะกินด้วยกัน ถ้าไม่หมุนเข้ามาเดี่ยวพุงจะแตก มันจะทำลายพุงกัน ขายชี้หน้ากันล่ะซี เพราะสะแตกด้วยกัน มันก็ต้องเอนเข้าไปโน้น เมื่อเอนเข้าไปโน้นแล้วมันก็ตั้งหน้ามาเป็นข้าศึกต่อชาติบ้านเมืองซี

เวลานี้กำลังมีแต่ตัวเป้ง ๆ นะเป็นข้าศึกต่อชาติบ้านเมือง จะเป็นตัวไหน ตัวเป้ง ๆ ตัวสะแตกเงินของชาติบ้านเมือง ดับปอดพี่น้องชาวไทยเรา จะเป็นใครที่ไหนไป มันกำลังกินกำลังกลืนเวลานี้ทุกแบบทุกฉบับนะ ไม่ถอย ใครจะว่าอะไรไม่ฟัง มีแต่จะเอาทำเดี่ยวเวลานี้ มันหยาบโลนขนาดนั้นนะ เป็นยังงี้รัฐบาลเราตั้งมากี่ชุดแล้วเราก็มิเคยเห็น นี่จะเป็นรัฐบาลประวัติศาสตร์ ธรรมพุดนี้ไม่ฟังเสียงเลย ดีไม่ดีหาว่าธรรมเป็นข้าศึกศัตรู ดูซินะ ฟังซิ เดี่ยวนี้ธรรมเป็นข้าศึกศัตรู เฉพาะอย่างยิ่งหลวงตาบัวเป็นข้าศึกศัตรูต่อพวกนี้แหละจะเป็นพวกใด พิจารณาซิ

เราเป็นข้าศึกกับใครที่ไหน เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่เคยมี มีแต่ให้ความร่มเย็นแก่โลกสงสาร อุตสาห์ตะเกียกตะกายพาพี่น้องชาวไทยหาเงินมาทั่วประเทศเขตแดนเอาเข้าคลังหลวงเข้าไม่ได้เห็นไหม พวกเปรตพวกผีมันกันเอาไว้ มันจะกลืนเงินในคลังหลวงนั้น หรือมันเอาไปกินแล้วใครทราบได้เมื่อไร เพราะมันถือบังเหียนมันกุมอำนาจเอาไว้ ยิ่งกีดยิ่งกันตั้งแต่วันเริ่มแรกที่เราเอาเงินเข้าคลังหลวง เข้าไม่ได้จนกระทั่งบัดนี้ ฟังซิพี่น้องทั้งหลาย ทั้งชาติไทยเราฟังซิ เอาเข้าไม่ได้เวลานี้ มันก็ดมันกันเอาไว้ ตัวเป้ง ๆ สองสามตัวกุมอำนาจไว้นั้น นี่ประการหนึ่ง

ประการสำคัญเรานี้แคลงใจมานานแล้วนะ จนได้เดือน เงินในคลังหลวงยังมีเหลืออยู่หรือ ไม่ใช่ยังเหลือแต่โครงกระดูกหรือ มันเอาไปสะแตกกันหมดแล้วก็ไม่ทราบนะ มันจึงกีดจึงกันเอานักหนา กลัวจะไปเห็นโครงกระดูกแห่งคลังหลวง ซึ่งเหลือแต่กระดูก ตัวเนื้อตัวหนังมันเอาไปกินหมดแล้วก็ไม่ทราบนะ เราบอกจริง ๆ อย่างนี้ มันแทรกเข้าไปละจิดนี้ ดูเข้าไป มันน่ากลัวเหลือเกินนะจุดนี้ เพราะที่กันมาก ๆ ไม่ให้เห็น นี่อันหนึ่งนะ กลัวจะไปเห็นแต่โครงกระดูก เนื้อหนังเอาไปกินหมดแล้ว นี่ประการหนึ่ง

ประการที่สองมันจะเอาให้ได้ ถ้ายังไม่เอามันจะเอาให้ได้ กวาดออกไป แล้วแต่ มันจะไปแบบไหน พวกนี้พวกของมันมีเยอะ เกี่ยวกับธนาคารธนาคาร ดิดหนี่ดิดสิน พระรุพระรังจะลุ่มจะจม เอาออกไปหนุนกันเหล่านี้ นี่ลูกศิษย์นะมาเล่าให้เราฟัง เราไม่ได้ไปหาครูเรื่องธนาคารไหน ตั้งแต่เขาบอกเอาเงินเข้าธนาคารถูกต้องแล้วเท่านั้น เราก็งงใจ ถูกเขาต้มแล้ว เห็นไหมล่ะ ธนาคารมันมีหลายแห่งหลายกระทรวงอยู่นะ แง่นั้นแง่นี้ เขาบอกเรา ต้มเรา บอกเอาลงในจุดที่หลวงตาต้องการถูกต้องแม่นยำแล้ว เราถึงได้เซ็น ฟังซินะ

ครั้นเซ็นลงไปแล้ว ถูกต้ม ๆ แล้ว มาประกาศที่น้องชาวไทยว่า เข้าสู่จุดมุ่งหมาย แล้ว ตามความสัจจริงของเราซึ่งเป็นเรื่องของธรรมไม่มีแง่มองก็บอกตรง ๆ ที่ไหน ได้มันเอาแอลบไปนอกถุง นอกถุงหรือเข้าพุงมันเราก็งงไม่รู้ละ มันเอาไปสะแตกหมดเราก็งงไม่รู้ละ มีแต่กระดาษ ครั้นเวลาเราติดต่อบิณฑบาตเข้าไป ว่าเงินยังสมบูรณ์ ๆ ก็สมบูรณ์ละซี่สมบูรณ์ปาก เงินไปไหนก็งงไม่รู้ เหล่านี้เราไม่ได้เชื่อทั้งนั้นแหละ ถ้าลงไม่เชื่อ-ไม่เชื่อ ถ้าเจ็บต้องเข็ดต้องหลาบ ไม่เชื่อง่าย ๆ พวกนี้พวกปลิ้นปล้อนหลอกหลวง หาความจริงไม่ได้เลย ตัวจอมปลอมตัวสกปรกที่สุด ตัวหลอกหลวงเก่งที่สุดไวใจไม่ได้เลย เราไม่แน่ใจทั้งสองประเภทนี้ละ

เวลานี้กำลังคุมอำนาจที่จะกลืนอันนี้ ถ้ากลืนไปแล้วกลัวจะไปเห็นซากมัน อันที่สองกำลังจะกลืน นี่เป็นยังงี้พี่น้องชาวไทยเรา สดสังเวชใหม่กับรัฐบาลชุดนี้นะ วงการใหญ่ ๆ ที่มีแต่ตัวต้มตัวแ่ง ๆ กินกันอยู่เวลานี้ กำลังออกมาเป็นข้าศึกศัตรูต่อพี่น้องชาวไทย แล้วเป็นยังงี้ไวใจได้ไหม พิจารณาซิพี่น้องชาวไทยเรา มันนำสดสังเวชนะ เป็นมนุษย์ตาดำ ๆ ด้วยกันทำกันได้ขนาดนี้มืออย่างเหอ เรื่องบาปเรื่องบุญอย่าไปถามพวกนี้ ตามันไม่ได้มองดูบาปดูบุญ มันมองดูตั้งแต่ที่มันจะกลืนจะกินเท่านั้น มีเท่าไร ๆ มีแต่ปรึกษาหารือกันจะกิน วางอำนาจทุกแบบทุกฉบับสลับซับซ้อน อย่างมาต้มเรานี้ แหม หลายแห่งหลายกระทรวงนะ แต่ต้มเราที่ไรฟาดหน้าผากหงายเลย ๆ เราไม่ได้เหมือนใคร เอาจริง ๆ เรา

จะมาพูดกับเรา ถ้ามาเล่นลั่นกับเราอย่ามาบอกตรง ๆ เลย ถ้ามาพูดเป็นสิริมงคลแก่ชาติบ้านเมือง มากก็ได้ไม่มากก็ได้ ฟาดเข้าหัวหน้าใหญ่เลยนะนี่ ถ้าจะมาเล่นลั่นกับเราอย่ามา มากก็ได้จริง ๆ ธรรมไม่ได้มีสะทกสะท้านกับสิ่งใดในโลกอันนี้ เหล่านี้มันเป็นถึงขยะทั้งนั้น ธรรมเหนือนี้ทุกอย่าง เราจึงไม่เคยสะทกสะท้านในการแสดงออกซึ่งความจริงของธรรม เราไม่เคยมีคำว่าสะทกสะท้าน เรื่องความเป็นความตายมันตีตราไว้แล้วตั้งแต่วันเกิดมา ไปกล้าไปกลัวกับมันอะไร เราก็งงจนจบแล้วด้วย มีแต่จะทำประโยชน์ให้โลกเต็มกำลังความสามารถของเราเท่านั้น ให้พิจารณาทุกคน ๆ

เฮ้อ มันน่าทุเรศจริง ๆ นะ มันหยาบโหล่นเหลือประมาณ เวลานี้จะได้เป็นประวัติ ศาสตร์ของชาติไทยเรา ชาติไทยเราจะรบกัันระหว่างประชาชนกับพวกมหาอำมาตย์ ปล้นบ้านปล้นเมือง เข้ายกบ้านกลืนเมือง เฉพาะอย่างยิ่งกลืนคลังหลวงไม่ให้มีเหลือ สักสตางค์เลย ว่างั้นเลย ถ้าลงมันได้คว่ำตืดมือแล้วไม่เหลือ เวลานี้กำลังคัดค้านต้าน ทานกันอยู่ พิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย สดสังเวชไหมชาติไทยเรา เราได้รัฐบาลที่โหดมา เป็นแบบนี้ละ เรายังไม่เคยเห็นนะที่แบบหน้าตื้อหน้าดำนไม่ยอมฟังเสียงใครเลย มีแต่ จะเอาทำเดี่ยว ๆ

พวกเหล่านี้เหมือนว่าไม่มีป่าช้านะพวกนี้ ตายแล้วจะไปเอากระดาศนี้ ที่มัน ต้องการมาก ๆ ไ้อ้หลังลาย ๆ นี้โกยโปกใส่หัวมันแล้วไม่ต้อง กุสลา ธมฺมา กระดาศไ้อ้ หลังลายสมบัติที่มันได้มา มาก ๆ กลืนมา มาก ๆ พุงหลวง ๆ นี้ละ มันจะพาไปสวรรค์ ไปนิพพาน เลยนินพพานไปอีกพวกนี้นะ ไม่ใช่ไปธรรมดา มันจะไปเลยนินพพาน ที่ไหน สุดขีดแห่งสมมุติ มันยังเลยอีกนั้นพวกนี้มันจะไป เพราะมันไม่มีคำว่าตาย มันไม่กลัว ตาย กลัวแต่จะไม่ได้เท่านั้น ไม่ได้กินได้กลืนเท่านั้น พวกนี้กลัวอย่างเดียว กลัวบาปกลัว กรรมไม่มี อย่าไปสอนมันนะ สอนเรื่องบาปเรื่องบุญ

ประชาชนทั้งประเทศมีปากทุกคน คัดค้านทุกคน เพราะหัวใจมี รู้จักดีจักชั่วด้วยกัน มันไม่ยอมฟังเสียงเลย มันจะเอาทำเดี่ยว ฟังซิความหยาบโหล่นเป็นยังไง นี้ละธรรม ออกมาให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เอ้า ออกทางวิญญูก็ออก หลวงตาบัวถ่วงได้ขึ้นเวทีแล้วไม่ มีถอย พุดจนกระทั่งคอขาดก็ขาดไปเลย ที่จะให้สละปล่อยวางธรรมนี้เราปล่อยไม่ได้ ธรรมกับหัวใจเราเป็นอันเดียวกันแล้ว เราต้องพุดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพื่อประโยชน์ แก่โลกแก่สงสารเท่านั้น เราไม่ได้พุดเพื่อเรา เราไม่มีอะไรที่ต้องการ เราพอทุกอย่าง แล้ว ในโลกธาตุนี้เราอิมพอดหมด ปล่อยหมดแล้ว ยังเหลือแต่ความเมตตาสงสาร ประเทศชาติบ้านเมืองพี่น้องชาวไทยเรา ที่ถูกกินถูกกลืนเหมือนสัตว์ตัวหนึ่ง ๆ นี้ละ พวกนี้เหมือนยักษ์เหมือนผี กินบ้านกินเมือง พุดแล้วเราสดสังเวช

ลูกศิษย์ลูกหามาจากกระทรวงต่าง ๆ มาเล่าให้ฟังนี้แหลม จนจะฟังไม่ได้นะเรื่อง กลอุบายกิน ความสกปรกโสภณที่สุดอยู่ในวงราชการว้างั้นเลย เขาพุดอย่างนี้เลย กินมา อยู่อย่างนั้นตลอดเวลา แต่ไม่ผาดโผนโจนทะยานเหมือนอย่างปัจจุบันนี้ละ ปัจจุบันนี้ ผาดโผนมากทีเดียว ถึงขนาดที่จะเกิดรบราฆ่าฟันกันขึ้นก็อาจเป็นไปได้ เมื่อมันทนกันไม่ ไหวแล้ว คนมันมีหัวใจนี้ ผู้ใหญ่ผู้น้อยว่าเอาเฉย ๆ คนมีหัวใจด้วยกัน ชีวิตเท่ากัน คน หนึ่งมีสิทธิรักษาสมบัติเงินทองข้าวของของตัวเอง มีมากมีน้อยสมบัติเหล่านั้นรักษา แล้ว คนจำนวนมากน้อยเท่าไรก็เป็นเจ้าของรักษา โจรมารจะมาใหญ่โตขนาดไหนก็ตาม เจ้า ของที่มีสิทธิรักษาสมบัติของตัวเองนั้นจะต้องต่อต้านกัน

ไม่ได้คำนึงว่ากำลังมีมากมีน้อย โจรเข้ามาพังบ้านก็พืดกันเลยทันที ไม่มีใครมี แต่แม่กับลูก ก็ยื่นมีดอโต้ให้ลูกฟาดหัวโจร พ่อบ้านไม่อยู่เข้าใจไหม นี่ละการรักษา สมบัติของชาติด้วยความชอบธรรม มีสิทธิมีอำนาจทางจิตใจมาก มันอาจจะเกิดต่อต้าน กันขึ้นก็ได้ ระหว่างเจ้าของสมบัติ พวกนั้นใหญ่ขนาดไหนก็ตามเป็นมหาโจรทั้งนั้นนี่นะ มันไม่เป็นเจ้าของสมบัติโดยชอบธรรมเหมือนกับเขาที่เป็นเจ้าของ ชาติไทยของเราเป็น เจ้าของแห่งสมบัติ เฉพาะอย่างยิ่งสมบัติแห่งคลังหลวง นี่เป็นเจ้าของด้วยกัน ๖๒ ล้าน คน เป็นเจ้าของด้วยกัน มีสิทธิมีอำนาจรักษาด้วยความชอบธรรมด้วยกัน

อะไรที่จะล่วงล้ำเข้ามา อำนาจใหญ่ขนาดไหนก็คืออำนาจมหาโจรมีอะไร สั่งกัน มาที่ไหนก็สั่ง คำสั่งมหาโจรใครจะไปเชื่อถือ ใครจะปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตามสมบัติเงินทอง ข้าวของจะแล้วคลาดปลอดภัย มันก็พืดกันเท่านั้นละซี นี่ละเรื่องมันเป็นอย่างนี้นะ เรา นี้อคิดไม่ได้นะ เพราะช่วยโลกมานี้เต็มกำลังความสามารถแล้ว

คนไทยทั่วประเทศเป็นคนทั้งนั้นนี่นะ สมบัติของชาติก็รู้จักกันอยู่ทุกคน ๆ ผู้มา ปล้นก็รู้จักกันอยู่ ทั้งผู้ที่จะมาปล้น ผู้ที่เป็นเจ้าของสมบัติ ก็รู้ด้วยกัน นั่นละต่างรู้ไปคนละ แ่ง คนหนึ่งรู้ที่จะเอาจะกลืน คนหนึ่งรู้ที่จะต่อสู้เพื่อสมบัติของตน นั่นละมันต่อต้าน มัน อาจพืดเหวี่ยงกันตรงนั้นก็ได้ เราก็มืดอะไรที่จะไปห้ามปราม ที่จะไปยุยงส่งเสริมให้รบ กัน เราก็มืดว่า เพราะธรรมเป็นธรรม พูดอย่างตรงไปตรงมา เรื่องหน้าที่ของเขาที่จะ ปฏิบัติดียังไงนั้น เป็นหน้าที่ของชาติบ้านเมือง ที่จะรักษาสมบัติของตน เป็นมาดั้งเดิมแต่ กาลไหน ๆ

แม้แต่มดอยู่ในรังมันก็รักษาสมบัติของมัน คือลูกเต้าของมัน ใครไปยุ่งไม่ได้มัน รุมกัด นั่นเห็นไหม นี่สมบัติของชาติ ของคนทั้งชาติ ทำไมจะไม่มีความรู้สึก ตรงนี้ละ ตรงที่น่าคิดนะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ ให้พากันเอาไปเป็นข้อคิด ทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็น เนื้อเป็นหนังของตัวเอง เราสอนทุกอย่างแล้วด้วยวิธีการอุบายของธรรมเบิกทางให้ทุก อย่าง อันใดที่ควรต่อต้าน เราต่อต้านหมดทุกอย่าง เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้บกพร่องใน วาทะการโต้ตอบทุกสิ่งทุกอย่าง เราออกหน้าทุกอย่างเลย

การนำพี่น้องทั้งหลายเราก็นำอย่างอาจหาญชาญชัยด้วยความเมตตา ทุกสิ่งทุก อย่างปฏิบัติด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ การแนะนำพี่น้องทั้งหลายก็เหมือนกัน เรื่อง รักษาสมบัติของชาติบ้านเมืองก็เป็นความเป็นธรรม สอนด้วยความเป็นธรรม ให้ตั้ง หน้าตั้งตาปฏิบัติรักษา อย่าเห็นอันใดว่าใหญ่กว่าสมบัติของเราและเราซึ่งเป็นเจ้าของ เราเป็นเจ้าของและสมบัติของเรานี้แลใหญ่มากที่สุด ที่จะต้องปกป้องรักษาด้วยกันทุก คน นอกนั้นไม่ใหญ่ มีแต่ภัยทั้งนั้น ไม่ยอมปฏิบัติตาม ไม่ยอมเชื่อถือ ใหญ่ขนาดไหน สั่งมาก็สั่งมา คือคำมหาโจร มันต้องพืดกันทันที เอาละให้พรที่นี่

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd